

Choć ciemne chmury się nade mną znajdują
To ożywiający naturę deszcz zwiastują

Ten sam mały ja w centrum wyschniętego lasu
Stroniący od tłumów, bojący się hałasu

Co, gdy byłeś blisko nawet Cię nie dostrzegał
By potem każdego dnia o tobie rozważał

Wierzy, że nie wyskoczy mu skądś mantykora
Unosić się w powietrzu będzie petrykora

Dojdzie do wyznaczonego mu wcześniej miejsca
Odnajdzie drugą część zagubionego serca

Usiądzie pod tym bezchmurnym niebem o zmroku
Upajając się widokiem u twego boku

Gwiazd, których obraz jest już dawno nieaktywny
A nasz punkt widzenia na świat wciąż prymitywny

Bo chcemy ciągle czegoś nowego poznanie

Choć sensem życia jest tylko, bądź aż przetrwanie

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

FrancodeBies, dodano 07.06.2022 07:00

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.